

Sigoyrnarar: Eitt fólk á ferð

Undir seinna heimsbardaga mistu helst einir 800.000 sigoyrnarar lívið

FÓLK

Fólkabólkar hava altíð verið á ferð. Orsøkirnar kunnu vera so ymiskar, men hava oftast havt við vinnugrundarlag ella politiska forfylging at gera – ella bæði tvey.

Sigoyrnarar sum ættarbólkur eru kendir í Europa, í minsta lagi frá 1200-talinum. Sum so mangir aðrir fólkabólkar á ferð hava teir ment ein hóp av mýtum um, hvørjir teir í roynd og veru eru. Onkur spyr: Eru teir úr Bøhmen? Á fronskum verða teir framvegis nevndir ”bohémiens”. Ella stava teir úr Egyptalandi? Á enskum verða teir nevndir ”gypsies”.

Serstøk mentan

Í dag er semja um, at sigoyrnarar hoyra til indo-europeisku rasuna. Málgranskarar eru komnir eftir, at teir vórðu ríknir út úr Indien fyri umleið 1000 árum síðani.

Sum fólkabólkur eru tvey eyðkenni, sum sermerkja teir: Teir hava ikki nakra tradisjón fyri skrivtmáli og teir ráða ikki yvir egnum landaøki.

Men teir eru kortini ein etniskur bólkur. Teir uppfata seg sum eitt fólk og hava bygt upp egna mentan og egnar reglur við serstøkum skipanum at loysa ósemjur í bólkinum.

Sigoyrnarar hava til allar tíðir verið forfylgd. Teir hava – hóast alt – ment eina serstaka mentan,

Sigoyrnarar liva fyri tað mesta fyri seg sjálvar – ofta fleiri ættarlið í sama húsi

sum á mangar mátar svarar til ta europeisku mentanina.

Her verður serliga hugsað um ávís sløg av handverki, menning av tónleiki og frásøgukynstri og handilsvirksemi.

Hinvegin so hava tey fastbúgvandi í einum samfelagi ofta givið sigoyrnarum skuldina, tá land teirra varð rakt av vanlukkum.

Hesar ákærurnar og forfylgingarnar hava sigoyrnarnir roynt at vart seg ímóti, við ikki at vera har, sum vanlukkurnar hendu. Kortini eru teir vorðnir ríknir út mangastaðni, um

teir ikki megnaðu at flyggja frammanundan.

Tað náddu teir hinvegin ikki, tá triðja týska ríkið í 1933 byrjaði at fremja rasuteori'ir sínar. Sigoyrnarar í túsundatali endaðu dagar sínar í konsentrasjónslegum, og ein roknar við at einir 800.000 sigoyrnarar mistu lívið í árunum 1933 til 1945.

Vegna lívsmegina í mentan teirra, málinum og mátanum teir liva uppá, verða sigoyrnarar framvegis útsettir fyri stórum trýsti frá fastbúgvandi fólki.

Hesin drongurin gongur í skúla, men eitt stórt arbeiði má gerast fyri at fáa foreldrini hjá øðrum sigoyrnarabørnum at skilja týðningin av hesum sama

Sigoyrnarar eru óførir til tónleik. Her koma tveir teirra inn í serstaka skúlan hjá Reyða Krossi at undirhalda

Tann nýggja tíðin og tann gamla tíðin – tradisjónelli búnin og cowboybuksurarnar – mótast eisini hjá sigoyrnarum – her tvær gentur dansa tann serstaka dansin